

Bruxelles, den 11. juni 2026
(OR. en)

7468/26

Interinstitutionel sag:
2025/0234(NLE)
2025/0237(COD)
2025/0241(COD)

AGRI 199
AGRIFIN 81
FIN 433
CADREFIN 246
CODEC 1035
ENV 579
FORETS 85

NOTE

fra: Generalsekretariatet for Rådet
til: delegationerne

Vedr.: Den fælles landbrugspolitik efter 2027: fleksibilitet, subsidiaritet og fælles EU-mål
– *Orienterende debat*

Bilaget til denne note indeholder formandskabets baggrundsnotat og vejledende spørgsmål med henblik på samlingen i Rådet (landbrug og fiskeri) den 22.-23. juni 2026.

Reformen af den fælles landbrugspolitik efter 2027 forhandles på baggrund af store økonomiske, miljømæssige og geopolitiske udfordringer for europæisk landbrug. Landbrugerne står over for stigende markedsvolatilitet, klimarelaterede risici og pres på indkomsterne. Samtidig er europæisk landbrug nødt til fortsat at være konkurrencedygtigt og bidrage til målsætningerne for miljø, klima og fødevarerikring og forblive fremtidssikret ved at integrere nye teknologier, innovation og gennemførelsesstrategier, der fører til generationsfornyelse. I erkendelse af disse udfordringer og behovet for en fælles landbrugspolitik efter 2027, der er egnet til formålet, har medlemsstaterne gentagne gange understreget nødvendigheden af en enklere, mere fleksibel og mere forholdsmæssigt rimelig fælles landbrugspolitik, der er bedre tilpasset nationale og regionale realiteter.

Forslagene til den fælles landbrugspolitik efter 2027 og den fælles markedsordning er baseret på princippet om, at den fælles landbrugspolitik fortsat bør være en fælles EU-politik, samtidig med at medlemsstaterne får større ansvar og gøres mere ansvarlige for, hvordan de opfylder de fælles mål. Forslagene integrerer støtte under den fælles landbrugspolitik i planer for nationalt og regionalt partnerskab (NRP-planer) med henblik på at øge fleksibiliteten og give medlemsstaterne mulighed for at udforme interventioner, der afspejler deres specifikke behov, samtidig med at styringen og koordineringen på EU-plan bevares, hvor det er nødvendigt.

På denne baggrund har formandskabet søgt at omsætte det politiske krav om øget fleksibilitet, subsidiaritet og forenkling til konkrete ændringer af forslagene til både den fælles landbrugspolitik og den fælles markedsordning. Formandskabets arbejde med både den fremtidige ramme for den fælles landbrugspolitik og forordningen om den fælles markedsordning har været styret af den samme politiske målsætning: at opbygge en retfærdig, konkurrencedygtig, modstandsdygtig og fremtidssikret landbrugssektor og samtidig bevare den fælles landbrugspolitikens fælles karakter og det indre markeds integritet.

Denne tilgang afspejles i arbejdet med nationale henstillinger under den fælles landbrugspolitik, som fortsat ikke er bindende og har til formål at hjælpe medlemsstaterne med at tackle centrale udfordringer i landbruget og landdistrikterne med henblik på at opfylde specifikke målsætninger, der er relevante for den fælles landbrugspolitik.

Et afgørende element i dette arbejde har været overførslen af bestemmelser, der er specifikke for den fælles landbrugspolitik, fra den bredere ramme for NRP-planer til forslagene vedrørende den fælles landbrugspolitik og den fælles markedsordning for at styrke sammenhængen, læsbarheden og den operationelle klarhed i den retlige struktur for den fælles landbrugspolitik efter 2027. Selv om den fremtidige fælles landbrugspolitik vil blive gennemført inden for den bredere struktur for NRP-planer, har formandskabet arbejdet på at sikre, at bestemmelser, der er specifikke for forslagene til den fælles landbrugspolitik og den fælles markedsordning, og som er nødvendige for, at de kan fungere korrekt, afspejles i disse forslag. Dette arbejde sikrer, at den fleksibilitet, som medlemsstaterne får, f.eks. til at definere visse elementer, målrette støtte og udforme interventioner i overensstemmelse med de nationale og regionale realiteter, udøves inden for en klar ramme for den fælles landbrugspolitik og den fælles markedsordning og fortsat er i overensstemmelse med den nye integrerede gennemførelsesmodel.

Med hensyn til definitionen af landbruger har formandskabets målsætning været at bevare kontinuiteten og retssikkerheden og samtidig undgå en alt for rigid EU-definition, der ikke afspejler mangfoldigheden af landbrugsmodeller på tværs af medlemsstaterne.

En række obligatoriske interventioner og foranstaltninger er efter anmodning fra medlemsstaterne blevet gjort valgfrie, samtidig med at medlemsstaterne fortsat har mulighed for at afgøre, hvilke af disse muligheder der bedst kan bidrage til at nå de fælles europæiske målsætninger og på hvilken måde. Disse ændringer blev indført under hensyntagen til målet om at opretholde det politiske ambitionsniveau. I nogle tilfælde er omdannelsen af obligatoriske foranstaltninger til valgfrie foranstaltninger blevet ledsaget af supplerende bestemmelser, der yderligere styrker forordningens ambition, men på en måde, der giver den nødvendige fleksibilitet til at imødekomme medlemsstaternes specifikke behov og omstændigheder.

Formandskabets ændringer har også til formål at styrke subsidiariteten og fleksibiliteten med hensyn til indkomststøtte ved at gøre det muligt at målrette arealbaseret indkomststøtte til de landbrugere, der har størst behov for den, som identificeret af medlemsstaterne, samtidig med at der sikres obligatorisk højere indkomststøtte til unge landbrugere, hvorved støtten til generationsfornyelse styrkes.

Generationsfornyelse er også blevet adresseret ved hjælp af de foreslåede ændringer af den støtte, som landbrugerne skal modtage ved pensionsalderen. I stedet for at følge en ekskluderende tilgang har formandskabet undersøgt et alternativ, der omfatter muligheder for generationsskifte på bedrifter. Den foreslåede tekst har til formål at støtte adgangen til jord og overdragelse af forvaltning af landbrugsbedrifter, samtidig med at der tages hensyn til de nationale pensionssystemers mangfoldighed, bedriftsstrukturer og generationsskifteforhold.

Den samme logik er blevet fulgt i forbindelse med bedriftsforvaltning. I formandskabets arbejde fastholdes et fælles udgangspunkt for lovgivningsbestemte forvaltningskrav og beskyttelsespraksisser, men medlemsstaterne får fleksibilitet til at definere beskyttelsespraksisser på nationalt eller regionalt plan under hensyntagen til særlige geografiske, klimatiske og produktionsmæssige forhold. Teksten giver også fleksibilitet gennem undtagelser og indfører en proportionalitetsbaseret tilgang for små landbrugere. Dette har til formål at sikre, at systemet forbliver troværdigt ud fra et miljømæssigt perspektiv, samtidig med at det er mere forholdsmæssigt rimeligt og brugbart for landbrugere og forvaltninger.

Formandskabets arbejde har tilstræbt at give medlemsstaterne mere plads til at udforme interventioner i overensstemmelse med deres behov, navnlig med henblik på indkomststøtte, miljø- og klimavenlige landbrugsforanstaltninger og EU's skoleordning. Medlemsstaterne har også fået fleksibilitet med hensyn til, hvilke sektorer de kan udforme sektorspecifikke interventioner til, såsom sektoren for nye proteinafgrøder, hør eller hamp. Det er i formandskabets arbejde blevet afklaret, at sektorspecifikke interventioner bør være rettet mod et diversificeret og afbalanceret bidrag til de relevante specifikke målsætninger i den fælles landbrugspolitik, således at politikken markedsorientering opretholdes.

Denne balance afspejles derfor også i formandskabets arbejde med den fælles markedsordning, hvor behovet for at styrke konkurrenceevnen og modstandsdygtigheden i Unionens landbrug og for at beskytte fødevarerikringen kræver både fælles regler og målrettet fleksibilitet. I specifikke sektorer har formandskabets ændringer til formål at integrere en klarere EU-ramme med plads til særlige nationale, sektorspecifikke eller territoriale forhold: for så vidt angår hamp ved at præcisere produktions- og markedsføringsreglerne og samtidig indføre garantier for medlemsstaterne med hensyn til gennemførelse og kontrol og bekræfte deres evne til at regulere aspekter vedrørende slutanvendelse i overensstemmelse med EU-retten, for så vidt angår proteinafgrøder ved at oprette en særskilt sektor og indføre overgangsregler for anerkendelse for at støtte udviklingen af proteinværdikæder uden at forstyrre eksisterende organisationer og for så vidt angår sukker ved at opretholde en fælles kontraktlig ramme og samtidig tilpasse den til realiteterne for både sukkerroe- og sukkerrørsproduktion.

Den samme tilgang understøtter arbejdet med tilgængelighed af forsyninger, hvor formandskabet har søgt at styrke Unionens koordinering, beredskab og informationsudveksling i nødsituationer eller alvorlige kriser, samtidig med at medlemsstaternes ansvar for at tilrettelægge nationale foranstaltninger, kompetente myndigheder og reserver i overensstemmelse med deres særlige omstændigheder respekteres.

Formandskabet mener, at der er gjort betydelige fremskridt med hensyn til at udvikle en afbalanceret tilgang. Der er gjort fremskridt i arbejdet med en række politisk vigtige elementer. De ændringer, der hidtil er gennemgået, tilsigter at imødekomme medlemsstaternes anmodninger om fleksibilitet, subsidiaritet og forenkling, samtidig med at den fælles landbrugspolitik bevares som en fælles EU-politik, og det sikres, at de afgørende specifikke regler for den fælles landbrugspolitik forbliver sammenhængende og synlige inden for rammerne af den nye NRP-planstruktur.

Der er ikke desto mindre behov for yderligere politisk vejledning for at konsolidere Rådets arbejde. I lyset af ovenstående opfordres delegationerne til at besvare følgende spørgsmål:

Formandskabet har søgt at finde den rette balance mellem tre mål: en klarere og mere sammenhængende retlig ramme, større fleksibilitet for medlemsstaterne og bevarelse af fælles EU-målsætninger. Mener I, at formandskabets tekst opfylder disse mål, og hvilke dele skal videreudvikles?
